

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Sokolovská 219, Praha 9, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním na straně jedné a **Obvodním soudem pro Prahu 1 a Městským soudem v Praze** na straně druhé, a dalších účastníků sporu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 20 C 207/2017, o zaplacení 98 000 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ATC industry trade moravia s. r. o.**, IČ 28661214, se sídlem Sokolská třída 1615/50, Ostrava, zastoupené Mgr. Ing. Vojtěchem Zacharem, advokátem se sídlem Ostravská 314/3, Bílovec, a žalovaný **Česká pošta, s. p.**, IČ 47114983, se sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1,

t a k t o :

Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 20 C 207/2017, o zaplacení 98 000 Kč s příslušenstvím, **je správním orgánem.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným 5. 6. 2019 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi ním na straně jedné a Obvodním soudem pro Prahu 1 a Městským soudem v Praze na straně druhé ve věci vedené u obvodního soudu pod sp. zn. 20 C 207/2017 o zaplacení 98 000 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně uzavřela s žalovaným 4. 3. 2013 Dohodu o podmínkách podávání poštovních zásilek Balík Nadrozměr (dále „Dohoda“). Dne 18. 11. 2015 pak podala k přepravě čtyři nadrozměrné balíky. Balíky byly na základě pokynu adresáta předány jiným osobám. Adresát následně odmítl žalobkyni za zboží obsažené v balících zaplatit

s tím, že zboží nikdy nepřevzal. Žalobkyně tvrdí, že uvedené zásilky nebyly řádně doručeny a domáhá se náhrady škody po žalovaném.

[4] Jelikož žalovaný požadovanou částku neuhradil, podala na něj žalobkyně žalobu na náhradu škody způsobenou porušením smluvní povinnosti, výši částky určila jako cenu zasílaných komínových těles. Obvodní soud pro Prahu 1 usnesením čj. 20 C 207/2017-38 řízení o žalobě zastavil s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu. Uvedl, že se žalobkyně domáhá placení na základě Dohody, a proto nemá s ohledem na § 6a odst. 1 ve spojení s § 36a odst. 1 písm. e) zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, pravomoc ve věci rozhodovat.

[5] Žalobkyně podala proti usnesení obvodního soudu odvolání. Městský soud v Praze rozhodnutí obvodního soudu potvrdil. Uvedl, že žalobkyně doručení reklamovala u žalovaného a až poté se obrátila na soud. Správně se však měla dle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách obrátit na Český telekomunikační úřad.

[6] Český telekomunikační úřad (dále „navrhovatel“) s postupem soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že ve věci nebyla uzavřena poštovní smlouva, ale smlouva o přepravě věci. Na uzavření Dohody není právní nárok, na uzavření poštovní smlouvy však ano. Průběh poskytování služby Balík Nadrozměr neodpovídá definici poštovní služby. Dohoda navíc odkazuje na zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník. Navrhovatel nemá pravomoc rozhodnout o náhradě škody vzniklé z jiného typu smlouvy než smlouvy poštovní, a proto je k rozhodnutí příslušný soud.

[7] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudy se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[8] Podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech je negativním kompetenčním sporem ten, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Obvodní soud pro Prahu 1 a Městský soud v Praze i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

[9] Jádrem sporu je otázka, zda byla mezi žalobkyní a žalovaným uzavřena poštovní smlouva, jejímž předmětem jsou poštovní služby, a zda má navrhovatel pravomoc rozhodovat spory z této smlouvy.

[10] Dohoda je rámcovou smlouvou, která je svou povahou smluvními obchodními podmínkami; na jejím základě nebylo plněno. Konkrétní smlouvy, na jejichž základě mělo být ve věci plněno, byly uzavřeny 18. 11. 2015, kdy žalobkyně podala balíky k přepravě. Zvláštní senát proto na věc aplikoval zákon o poštovních službách ve znění účinném do 31. 12. 2015.

[11] Je-li předmětem smlouvy poskytnutí poštovní služby, jedná se vždy o poštovní smlouvu, jak plyne z § 5 odst. 1 zákona o poštovních službách. Volit právní režim poskytování poštovních služeb tedy není možné (srov. Buzek, L. *Zákon o poštovních službách. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2018, k § 1 odst. 2).

[12] Podstatnými náležitostmi poštovní smlouvy jsou dodání poštovní zásilky nebo peněžní částky z místa poštovního podání sjednaným způsobem příjemci do místa uvedeného v adrese za dohodnutou cenu. Poštovní zásilkou je dle § 2 písm. a) zákona o poštovních službách adresná zásilka v konečné podobě, ve které má být provozovatelem dodána; poštovní zásilkou se rozumí i poštovní balík.

[13] Dle bodu I. 1. Obchodních podmínek služby Balík Nadrozměr účinných od 1. 9. 2015 (dále „Obchodní podmínky“), kterými se dle Dohody smluvní vztah rovněž řídí, se poskytnutím služby Balík Nadrozměr rozumí závazek žalovaného přepravit nadrozměrnou zásilku z místa odeslání a doručit ji adresátovi a závazek žalobkyně zaplatit žalovanému úplatu. Dle bodu 2. Dohody odesílatel opatří zásilky před jejich převzetím vyplněným adresním štítkem. Dle bodu IV. Obchodních podmínek má být zásilka řádně zabalena, tedy předána žalované v konečné podobě. Poskytovaná služba má všechny podstatné náležitosti poštovní smlouvy a žádnou navíc, jedná se proto o poštovní smlouvu.

[14] Uvedený závěr podporuje, že žalovaný dle výpisu z databáze navrhovatele poskytuje poštovní službu „*dodání poštovního balíku nad 10 kg – vnitrostátní*“. Závěr podporuje rovněž terminologie Obchodních podmínek a Dohody (zásilka, podání zásilky, adresát, ukládací pošta, adresa, podací stvrzenka, dobírka, dodejka).

[15] V Dohodě však smluvní strany výslovně odkázaly na § 610 obchodního zákoníku, který upravoval smlouvu o přepravě věci. Uvedený odkaz nicméně smlouvy z roku 2015 nevyjímá z působnosti zákona o poštovních službách. Stejně tak, ani odkaz v Obchodních podmínkách na § 2555 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, které upravují přepravu věci. Jelikož smlouvy z roku 2015 obsahují podstatné náležitosti poštovní smlouvy, jde o poštovní smlouvy. Jedná se však o smlouvy soukromoprávní, a proto si mohou smluvní strany v mezích stanovených zákonem o poštovních službách v souladu se zásadou omezené smluvní volnosti upravit práva a povinnosti svobodně jinak, například odkazem na občanský zákoník.

[16] Podstatné pro věc není ani to, že dle Obchodních podmínek není na uzavření Dohody právní nárok. Navrhovatel z uvedeného dovodil, že Dohoda ani smlouvy z roku 2015 nemohou být poštovními smlouvami, protože to odporuje zákonu o poštovních službách, který stanoví, že na uzavření poštovní smlouvy je právní nárok. Dle zvláštního senátu lze z výše uvedeného dovodit pouze to, že Obchodní podmínky byly zřejmě v rozporu se zákonem o poštovních službách.

[17] Dle § 1 odst. 2 zákona o poštovních službách je poštovní službou činnost prováděná podle poštovní smlouvy. Smluvní strany uzavřely poštovní smlouvu; činnost na jejím základě prováděná tedy byla poštovní službou. Dle citovaného ustanovení zahrnuje poštovní služba zpravidla poštovní podání, třídění a přepravu poštovní zásilky prostřednictvím poštovní sítě a je prováděna za účelem dodání poštovní zásilky příjemci. V projednávané věci došlo k poštovním podáním doloženým poštovním podacím archem a přepravě zásilek za účelem dodání příjemci. Z uvedeného plyne, že byly poskytnuty poštovní služby.

[18] Lze uzavřít, že žalobkyně a žalovaný uzavřeli poštovní smlouvy a žalovaný poskytoval poštovní služby. Zvláštní senát se dále zabýval tím, zda má navrhovatel

pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody vzniklé při poskytování poštovní služby na základě poštovní smlouvy.

[19] Navrhovatel uvedl, že mu zákon o poštovních službách nedává „kompetenci rozhodnout o náhradě škody vzniklé z jiného typu smlouvy než smlouvy poštovní“; jinými slovy tvrdí, že má pravomoc rozhodovat o náhradě škody vzniklé z poštovní smlouvy. Ke stejnému závěru dospěly soudy při popření své pravomoci.

[20] Dle § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách rozhoduje navrhovatel ve sporech, stanoví-li tak tento zákon. Dle § 6a zákona o poštovních službách rozhoduje navrhovatel v řízení o námitce proti vyřízení reklamace o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo tohoto zákona. Účelem obou citovaných ustanovení je přenést rozhodování o sporech vzniklých při poskytování poštovních služeb ze soudů na navrhovatele. Ten by měl být jakožto orgán s odborným zázemím schopen tyto spory rozhodovat rychleji a efektivněji. Účastníkům sporu přesto není upřena soudní ochrana, protože je poštovní smlouva soukromoprávní, poskytují ji civilní soudy dle části páté o. s. ř.

[21] Dle § 6a odst. 1 zákona o poštovních službách je odesílatel nebo adresát oprávněn podat u navrhovatele návrh na zahájení řízení o námitce proti vyřízení reklamace, pokud provozovatel nevyhoví nebo nevyřídí reklamaci vad poskytované poštovní služby. Žalovaný ve věci vedl reklamační řízení, jak dokládají čtyři oznámení o výsledku reklamačního řízení – Balík Nadrozměr z 9. 2. 2016. V oznámeních uvedl, kdy a komu balíky doručil. Žalobkyně nyní tvrdí, že zásilky nebyly doručeny řádně, čímž byla porušena smluvní povinnost a vznikla škoda. Tím fakticky napadá výsledky reklamačního řízení, jak správně uvedl městský soud.

[22] Dle § 6a odst. 2 věty druhé zákona o poštovních službách navrhovatel v řízení o námitkách rozhoduje rovněž o právech a povinnostech účastníků řízení vyplývajících z poštovní smlouvy nebo tohoto zákona. Jeho pravomoc je tedy založena širěji než jen na rozhodování o námitkách proti vyřízení reklamace vad služby, k tomu je totiž dostatečná již věta první citovaného ustanovení. Druhá věta musí mít svůj samostatný smysl, jinak by v zákoně nebyla uvedena, a je jím právě rozšíření pravomoci navrhovatele na práva a povinnosti z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách. Tyto práva a povinnosti však musí mít souvislost s reklamovanou poštovní službou.

[23] K tomu, aby mohl navrhovatel rozhodovat spory dle § 6a zákona o poštovních službách musí tedy jít o spory vyplývající z poskytování poštovních služeb a jejich předmětem musí být práva a povinnosti vyplývající z poštovní smlouvy nebo zákona o poštovních službách.

[24] Dle § 12 zákona o poštovních službách provozovatel odpovídá za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb v rozsahu stanoveném tímto zákonem a poštovní smlouvou. Náhradu škody si žalobkyně a žalovaný upravili v bodu XIV. Obchodních podmínek, které jsou součástí poštovní smlouvy. Žalobkyní požadovaná náhrada škody vyplývá z porušení závazku z poštovní smlouvy a je subsidiárně upravena zákonem o poštovních službách.

[25] V projednávané věci žalovaný poskytl žalobkyni poštovní službu, spor mezi stranami plyne z vadného plnění této služby a jeho předmětem je povinnost dle zákona o poštovních službách. Podmínky pravomoci navrhovatele dle § 6a ve spojení s § 36a odst. 1 písm. e) zákona o poštovních službách jsou tak splněny.

[26] Z uvedených důvodů je k rozhodnutí o věci dána pravomoc navrhovatele. Český telekomunikační úřad bude dále pokračovat v řízení o návrhu podaném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 20 C 207/2017, o zaplacení 98 000 Kč s příslušenstvím.

[27] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. října 2019

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu